

visningsminister, nemlig om der ikke kunde opnaas en Forhøjelse af Understøttelserne til de Børnehjemsforstandere og -forstanderinder, som er gaaet af. Saa vidt jeg ved, ydes der dem 800 Kr., naar det er et Ægtepar, og 500 Kr. til en ugift Forstanderinde. Jeg finder disse Beløb utilladelig smaa; med de Priser, vi har nu, er det ganske umuligt at skaffe sig et taaleligt Udkomme derfor. Jeg vil samtidig henlede den højtærede Undervisningsministers Opmærksomhed paa, at saa vidt jeg har kunnet konstatere, ligger de Understøttelser, man yder afgaaede Forstandere og Forstanderinder paa Optagelseshjem, der hører under Værgeraadsinstitutionen og sorterer under Justitsministeriet, noget højere end dem, der ydes Børnehjemsforstandere og -forstanderinder, der sorterer under Undervisningsministeriet. Da den Virksomhed, de har, er saa godt som ens, synes jeg, at den Understøttelse, de faar ved deres Afgang, ogsaa burde være ens — ikke saaledes at forstaa, at de Understøttelser, som de Forstandere, der sorterer under Justitsministeriet, faar, er for høje; det er de andres, der er for lave. Og navnlig gælder dette de Forstandere og Forstanderinder, som har maattet tage Afsked fra deres Gerning, forinden deres Pensionskasse blev oprettet. I Aaret 1911 blev der oprettet en Pensionskasse, til hvilken de yder 5 pCt. af deres Løn, og Staten yder saa et tilsvarende Beløb, men de, der er afgaaet inden den Tid, har intet Krav paa Understøttelse fra Pensionskassen, og for dem, der er afgaaet i den nærmeste Tid efter dens Oprettelse, er den Pension, de kan opnaa, yderst ringe.

Jeg skal i Forbindelse hermed tillade mig at fremdrage et ganske bestemt Tilfælde, som hører ind under Undervisningsministeriet. Det drejer sig om en Kvinde, som i 20 Aar har ledet et Børneasyl i den lille Landsby Usserød, den Landsby, hvor den militære Klædefabrik ligger. Denne Kvinde er nu i en Alder af 51 Aar saa opslidt af sin Gerning, at hun er ganske ude af Stand til at paatage sig noget som helst Erhverv. Jeg ved, at da hun for 20 Aar siden gik ind til sin Stilling, var hun i Besiddelse af en mindre Kapital, ca. 1200 Kr.; men denne lille Kapital har hun i Aarenes Løb maattet bruge til at supplere den ringe Løn, hun havde som Asylbestyrerinde, saa at hun nu, da hun i en Alder af 51 Aar staa ganske opslidt, ikke har nogen anden Udvej end at søge Fattigvæsenet; hun er

jo ikke gammel nok til at søge Alderdomsunderstøttelse. Jeg ved, at hun sidste Efteraar indsendte et Andragende til Undervisningsministeriet om en livsvarig Pension eller i Mangel deraf en aarlig Understøttelse paa Finansloven. Hun fik imidlertid Meddelelse fra Ministeriet om, at det var indkommet for sent til, at der kunde ydes hende nogen saadan Bevilling paa Finansloven for 1920—21. Samtidig udbad Ministeriet sig enkelte Oplysninger og lovede saa, at Sagen skulde blive taget op til villig Overvejelse enten ved Tillægsbevillingsloven til Finansloven for 1920—21 eller i hvert Fald paa Finanslovsforslaget for 1921—22. Det er ikke mig bekendt, at der er optaget en saadan Bevilling, og jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Undervisningsminister, om der ikke kan ydes denne Kvinde noget, da hun staa under saa uheldige Omstændigheder som vel muligt. Jeg skal tilføje, at det er mig bekendt, at den Kommune, hun har arbejdet i, har bevilget hende et Tilskud paa 30 Kr. om Maaneden, men jeg mener, at Staten ogsaa kunde yde hende en Understøttelse, saa meget mere som hendes Virksomhed er foregaaet i den By, hvor den militære Klædefabrik ligger, og det store Antal af de Børn, hun har haft i sit Asyl, har været Børn, hvis Forældre, baade Faderen og Moderen, har arbejdet paa den militære Klædefabrik. Paa denne Fabrik var Lønnen for faa Aar tilbage yderst ringe, og det var nødvendigt, hvis en Familie skulde kunne klare sig, at baade Mand og Hustru gik paa Arbejde, men Betingelsen for, at de begge kunde gaa paa Arbejde, var, at de kunde sende deres Børn hen paa dette Børneasyl. At hendes Arbejde har været opslidende, fremgaar tilstrækkeligt af, at hun har haft 47 Børn i Asylet daglig og har haft dem fra Kl. 8 til 5. Saa for mig synes det ikke underligt, at denne Kvinde er blevet opslidt i saa ung en Alder. Jeg vil derfor meget varmt anbefale det Andragende, som blev indsendt til Ministeriet, og som indeholder de Oplysninger, man den Gang krævede.

Jeg skal derefter tillade mig at rette en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister angaaende Arbejderne i Statshaverne. Det er mig meddelt, at disse Arbejdere den 6. Februar i Aar indsendte et Andragende til Indenrigsministeriet om en forhøjet Timebetaling og samtidig anmodede deres Forening om at faa Lejlighed til at drøfte Arbejdernes Lønforhold med Ministeriet. Paa dette Andragende har Foreningen endnu ikke faaet noget Svar